

פרוטוקול - ישיבה עט/של"ד של הממשלה - יום א',
י"ג באייר תשל"ד - 5.5.74 (בשעה 13.30)

- נכחו השרים:
- ג. מאיר - יו"ר (עד סוף סעיף 534), א. אבן, א. אוזן,
 י. אלון (יו"ר מסעיף 535), י. בורג, ח. בר לב,
 ח. גבתי, י. גלילי, מ. דיין, ג. האוזנר, ש. הלל,
 א. יריב, ש. פרס, ח.י. צדוק, מ. קול, י. רבין,
 י. רבינוביץ, ש. רוזן, י. רפאל, ו. שם טוב.
- נעדר השר:
- פ. ספיר (בחול)

- רב-אלוף מ. גור - ראש המטה הכללי של צה"ל
 (עד סוף סעיף 534)
 - מזכיר הממשלה
- ג. אבנר
 מ. ארנון
 אל"מ א. בראון
 מ. גזית
 ש. דיניץ
- תא"ל י. ליאור
 א. מזרחי
 א. עברון
 סא"ל א. שלו
- מזכיר צבאי לראש הממשלה
 - לשכת ראש הממשלה
 - משרד החוץ (עד סוף סעיף 534)
 - לשכת הרמטכ"ל (עד סוף סעיף 534)

- סדר היום:
533. מצב בריאותו של מר זלמן שזר
 534. המשא ומתן עם מזכיר המדינה של ארצות-
 הברית - הפרדת הכוחות עם סוריה
 535. השביתה בשדות הנפט באבו דודס
 536. נסיעות שרים

רשמו: י.מ.
 ת.כ.

534. המשא ומתן עם מזכיר המדינה של ארצות הברית - הפרדת הכוחות עם סוריה
הממשלה בשבתה כועדת שרים לענייני בטחון

ראש הממשלה ג. מאיר:

אנחנו צריכים לדווח בקיצור על תוצאות של הרבה שעות של שיחות. הממשלה לא יושבה מאז שקיסינג'ר הגיע לאזור. הוא הגיע הנה ביום חמישי, והיתה לנו שיחה של שלוש שעות בערך בין מה שנקרא "בארבע עיניים": הוא והמזכיר שלו, שמחה דיניץ ואני. אחרי כן היתה ישיבה נוספת של שעות אחדות עם הפמליה הגדולה שלו. מצדנו היו אלון, אבן, דיין, פרס ורביץ ועוד אחדים ממשרד החוץ - שמחה דיניץ וגזית.

אמש הוא חזר לכאן. היתה עוד פעם שיחה לפחות של שלוש שעות אצלי בבית, כאשר מצדנו היו אבן, אלון, דיין ואני. הבוקר היתה שיחה מעשר ורבע עד אחת וחצי כמעט.

הוא היה אצלנו, מכאן נסע לסוריה, מסוריה נסע לאלכסנדריה, אתמול חזר הנה. עכשיו הוא בדרכו לעמאן. מחר יחזור הנה. ביום שלישי הוא חושב לחזור לסוריה.

אולי אנסה להגיד במלים אחדות איך הוא מסביר את האסטרטגיה שלו. הוא אינו מאמין, זאת אומרת אין הוא בטוח בכל אופן שאפשר בכלל להגיע לסידור עם אסד אם לא על פי המפה שלו. את המפה שלו ראו כולם.

אבל קיסינג'ר אומר שיש שלוש עדיפויות על פי הסדר שלו: א. שיהיה הסכם הפרדה בין סוריה ובינינו; ב. אם יתפוצץ המשא ומתן, מוטב שזה יהיה על דבר שהאשמה בפיצוץ תהיה סוריה; ג. שגם אם יתפוצץ המשא ומתן, שלכל הפחות סאדאת ובומדיין יגידו (סאדאת יאמר זאת גם בפומבי)

שהאשמה מוטלת על אסד ולא על האמריקאים ולא על הישראלים; סאדאת בכל אופן לא יגיד שהאשמה אינה על הישראלים, אבל שיגיד שהאשמה אינה על האמריקאים.

איני חושבת שצריך לחזור על זה עוד פעם מדוע נחוץ הסכם: כדי שהרוסים ייזרקו מהאזור ויועמדו מן הצד ושהמצב במצרים יישאר כמו שהוא, שלא יתלכדו עוד הפעם כל הערבים, שתהיה הפרדה בין המדינות הערביות הרדיקליות ובין המדינות הערביות המתונות ושיהיה שקט (גם זה איזה דבר). ואז אפשר יהיה אולי כעבור מספר חודשים להתקדם בענין מצרים. קיסינג'ר אינו רואה, בכל אופן באופן מוחשי, אצל סאדאת איזו התפתחות ואיזה יצר להחריף דברים ולהגיע להכרעות בשלבים הבאים. כל זה מובן ושאם תהיה עדיפות א', היינו שיהיה הסכם, או שתהיה עדיפות ב', וזה יתפוצץ - זוהי לא יהיה באשמתנו. ומובן שבתוך כל זה יש לשמור על ההתקדמות של ארצות הברית באזור ושהיא לא תיזרק חזרה למקום שהיתה בו קודם ושהרוסים לא יקחו את מקומה.

נכון שהוא אומר כל הזמן - הוא אמר את זה לשמחה פעמים אחדות בושינגטון ונדמה לי שכתב לי על כך פעם - שבלי ויתור על קונייטרה ובלי שנהיה מוכנים לעבור את הקו הסגול של מלחמת אוקטובר, אין הוא מאמין שהענין יכול ללכת.

כאשר הוא בא ביום החמישי, העמדת קודם כל בפניו, על פי החלטת הממשלה, את הדרישות שלנו שישנן בקשר לזה וגם בלי קשר לזה - וודאי בקשר לכך אם יהיה הסכם - שתהיה אספקת נשק לנו, לפי סידור לטווח ארוך, עזרה כספית ועזרה מדינית. בנוגע לנשק הוא חשב שלא יהיה קושי בדבר, ברגע שיגידו להם אנשי הבטחון שלנו מה הם הדברים הנחוצים לנו. בענין נשק לטווח ארוך מחליט הנשיא. בענין כסף מחליט הקונגרס; ואין הקונגרס מחליט על עזרה כלכלית לטווח ארוך, הקונגרס מחליט משנה לשנה. בכל זאת אולי אפשר יהיה להגיע לאיזו הבנה בענין זה.

באשר לתביעות שלנו מסוריה. עוד בטרם יש הסכם על הקו ובקשר לכך התביעות הן: א. שיפסקו לירות ושתייה הפסקת אש בזמן המשא ומתן; ב. שאם יוחלט, וכאשר יוחלט על חייץ של או"ם, שזה יהיה יונ"ף (כוח או"ם) ולא אונצ"ו (משקיפי או"ם); ג. החזרת השבויים הפצועים שלנו מיד, גם לא נתחיל לבצע דבר בלי החלפת שבויים ושגם יוגד איזה דבר בענין יהודי סוריה.

באשר לענין יהודי סוריה היו כל מיני פניות: של התאחדות עולי סוריה, של איזו משלחת, של ועדת נשים המתעניינת ביהודי סוריה. הן רצו לראות את קיסינג'ר. הוא אמר - ולפי דעתי בצדק גמור - כדי שיוכל באיזו מידה שהיא לעשות איזה דבר בענין זה בסוריה, אין זה יכול להתפרסם שהנה הוא נפגש פה עם יהודי סוריה ועם משלחת נשים בענין יהודי סוריה, כי אז יגידו לו בסוריה שישראל שולחת אותו בענין זה.

כאשר בפעם הקודמת דיבר קיסינג'ר עם אסד על יהודי סוריה, אסד פשוט נעלב מהמחשבה הזאת של הישראלים שרע ליהודים בסוריה ושהם רוצים לעזוב את סוריה; בכלל לדבריו אין זה עולה על דעתם לרצות לעזוב את סוריה, והראיה שהנה חנות הכל-בו הגדולה ביותר בדמשק שייכת ליהודי; זה פשוט עלבון לדבר ככה עליהם.

בכל זאת קיסינג'ר הבטיח שידבר עם אסד עוד פעם על כך, בעיקר אם נגיע לאיזה הסכם.

עכשיו: מה הוא רואה כהכרחי להציע לאסד, אם יש בכלל זיק תקוה שאסד יסכים לכך? זה נחוץ לו כדי שסאדאט ובומדיין ופייצאל יוכלו לנסות להשפיע על אסד שיקבל דבר, שייראה בעיניהם כדבר נכון וכדבר צודק, - ואז אם אסד לא יסכים גם לדבר כזה, הרי סאדאט, שאתו כבר דיבר קיסינג'ר על כך, אמר לו פעמים אחדות שהוא יגיד גם בפומבי שזהו דבר הוגן וגדול מה שהאמריקאים הציגו פה וסוריה אינה רוצה ללכת לכך.

מה הוא רואה כהכרחי? שחרור כל המובלעת. אולי ביחס לתלים צפונית מזרחית אפשר יהיה להשפיע שהתלים יהיו בידי או"ם. גם בזה יש ספק רב. שנית: קונייטרה. שלישית הרחבת שטח ההפקר בדרום - הרחבת השטח הזה, אבל על חשבוננו בלבד, קילומטר או קילומטר וחצי ושטח זה בידי או"ם, אבל שגם כפריים ציביליים יוכלו לחיות שם. אשר לרפיד, קודם קיסנינג'ר חשב שזה אינו חשוב מה שאנחנו אומרים לו בענין זה. אבל אחרי שדיבר עם סאדאת, אמר לו סאדאת שזהו שם דבר אצל הערבים, אמר גם הוא שזה יפה מאד.

בענין כוח או"ם, איזה כוח או"ם יהיה שם, אין הסכם בינו ובין אסד. אסד דורש בכל תוקף שזה יהיה יונ"צו. אמנם הוא מסכים שמספרם יהיה גדול יותר. אומר קיסנינג'ר ואומר סיסקו: אפשר לא לקרוא ל"ילד" בשם המפורש, אבל הבה ונחליט מה הם האלמנטים הדרושים כאן; קודם כל נאמר שזה צריך להיות כוח הרבה יותר גדול מאשר משקיפים, שזה צריך להיות כוח מובילי, לא כמו משקיפים עומדים במקום אחד, הוא צריך להיות כוח מזויין ושלא צריכים להיות בתוך כוח זה חיילים רוסיים - אני מתארת לי שלא צריכים להיות בתוך זה בכלל חיילים ממזרח אירופה. על זה לא נכנס לפרטים עם אסד, כי אסד אמר שהוא בכלל איננו רוצה ביונ"ף. אבל קיסנינג'ר חושב שבדרך זו אפשר לסדר את העניין.

אבל העניין הוא הקו. הוא לקח אתו לאסד את המפה שדיין הביא לווינגטון. פה הגיע אסד לריתחה. הוא קפץ עד לתקרה ואמר: זה בכלל אינו בא בחשבון.

אמרתי לו עוד ביום חמישי: את זאת אני אומרת לך כדבר אישי, פרטי, לא הבאתי את זה עדיין לממשלה. האמנתי לך בעבר, ואני מאמינה לך עכשיו, שאינך מביא את הדבר הזה בשום מקום בכל אופן לא כהצעה שלנו. ועם אסד באמת לא דיבר על כך. אבל הוא נסע לאסד. אסד דיבר על כל קונייטרה. אסד לא אמר עדיין שאם הוא יקבל את כל קונייטרה ויהיו איזה תיקונים פה ושם, שהוא יקבל את זה. בשבילו הקו הוא כפי שראינו את הקו שלו. הוא התחזק בזה ברוגז רב, בעיקר אחרי שראה את המפה שלנו. אמר: זה בשום פנים ואופן לא.

קיסנינג'ר נסע לסאדאט. הוא שאל אותי בעניין קונייטרה. אמרתי לו: איני יכולה להגיד שצממשת ישראל החליטה על כך, אלא תאמר שאתה מנסה להשיג זאת, וזה אפשרי אולי בקשר למזרח קונייטרה, כפי שדברנו פה, אבל לא מערב קונייטרה. סאדאט אמר לו: זה אינו בא בחשבון. אבל מה סאדאט עשה? וזה מראה את הרצון הטוב שלו. הוא אמר: איני רוצה שאצל פייצאל ואצל בומדיין יתקבל מיד רושם, שהעניין נכשל והם יתחילו להכריז הכרזות. הוא שלח לפייצאל איש מיוחד. הוא ביקש שקיסנינג'ר יצרף אל האיש של סאדאט גם אחד מהפמליה שלו. הם שניהם טסו לפייצאל. היום או מחר יטוסו גם לבומדיין להגיד שאמנם יש בעיות, אבל בכל זאת יש תקווה וכו', שלא יהפכו עולמות.

בסוף השיחות אמרתי לו היום עוד פעם ופעמיים: דע שעל כל מה שאנחנו מדברים כאן, אין עדיין החלטת הממשלה, זה גם לא הובא עדיין לממשלה, דע איך העניין עומד. מה שנזרק לחלל השיחות, הוא דבר שצריך להיות מובא לממשלה לדיון ולהחלטה. אלה מאתנו שישבו אתו דברו רק על מזרח קונייטרה ולא מעבר לכביש.

הוא ביקש שיחה מיוחדת עם דיין, שדיין יסביר לו אם יש פה באמת ענינים בטחוניים ואסטרטגיים. הוא אומר: הייתי על הגולן, נדמה לי ב-1968, ולא ראיתי שם הרים, ואתם מדברים על התלים האלה כאילו שם הרי ההימליה בעצמם; אני רוצה לשמוע מדיין מה זה. דיין הסביר לו מדוע אין אנחנו יכולים להסכים לעבור את הכביש ומדוע איננו יכולים למסור את מערב קונייטרה.

אומר קיסנינג'ר: אתם מדברים על ישובים. אתם חושבים שאני יכול לקנות את לב הערבים בכך לומר להם "תתמכו בישראלים, הם צריכים לשמור על הישובים שהוקמו על אדמת סוריה"? לסאדאט הוא כן אמר זאת. סאדאט אמר: איזה טפשים הישראלים, הם לא יכלו להקים את הישובים קצת רחוק יותר כדי שיהיה להם מרחב למשא ומתן.

שר המשטרה ש. הלל:

גילי "אשם" בכך!

ראש הממשלה ג. מאיר:

קיסנינג'ר אומר: אין זה בדיוק נימוק שיתקבל על דעת חברי מועצת הבטחון כאשר יאמרו להם שישראל צריכה לשמור על הישובים האלה.

דברו על כל קונייטרה ועל רפיד. סאדאת הוכיח לו שרפיד היא חשובה מאד. (לאסד לא אמר זאת). אחרי כן ידבר על כך שיש למטה להרחיב את שטח ההפקר על חשבוננו, וזה יהיה שטח של או"ם. אנחנו אמרנו לו: אם כך, זה צריך להיות הדדי, גם קצת על חשבון סוריה, כאשר השטח הוא שטח של או"ם, אבל אזרחים סוריים יוכלו לחזור לשם.

בכל צורות של לשון ובהתרגשות רבה דיבר על כך שאנחנו צריכם לדעת שזוהי הכרעה גורלית ממש, כי אחרי זה יתלכדו כל הערבים, והרוסים מאחוריהם. גרומיקו היום בסוריה. הוא לא הסכים להיפגש אתו בסוריה. מחר גרומיקו ייצא משם, וקיסנינג'ר יחזור ביום השלישי לסוריה.

ידוע מה המצב הנוכחי בארצות הברית, אי אפשר לסמוך על שום דבר. ואם תפרוץ עוד מלחמה, זה לא יהיה כמו שזה היה באוקטובר.

דרך אגב, אתמול קבלתי עוד שדר מהנשיא. זה על סמך הדין וחשבון של קיסנינג'ר על השיחה שהיתה ביום חמישי. גם הנשיא אומר, כי בעצם מה שהיה באוקטובר, לא צריך להניח שבאופן אבטומטי יהיה כך אם תפרוץ עוד מלחמה.

הוא אינו יכול להבין מדוע על מטרים אחדים מוכנה ישראל לקבל על עצמה את הריזיקו של מלחמה נוספת - אם המצב הבינלאומי הוא כמו שהוא, עם חידוש האמברגו של הנפט, עם האירופאים כמו שהם ועם ארצות הברית כמו שהיא, כאשר יכולות להיות כל הזוועות האלה ושכל זוועה לחוד דיה, ויכול להיות שכל הזוועות יחד יתלכדו וישראל תעמוד אז יחידה.

בסוף השיחות היום הוא התחיל לדבר על כך ולעשות את זה עוד יותר לא רציני. הוא אמר: בעצם על מה אנחנו מדברים? אנחנו מדברים על כך שכל קונייטרה תהיה למעשה בידי או"ם, זאת אומרת שהיא תהיה באזור החייץ, והנה אתם עומדים על כך שבמזרח קונייטרה מותר לסורים לגור ובמערב קונייטרה אסור להם לגור, כאשר כל זה הוא בידי האו"ם? אמרתי לו: פה יש קצת אי-הבנה. האם אמרנו שמזרח קונייטרה מחזירים לסורים ומערב קונייטרה לא? אלא מה כן אמרנו? אין ישוב בקונייטרה, אין כוונה להקים שם ישוב. ישנם שם בנינים אחדים שבהם השתמש הצבא הסורי. לא איכפת לנו אם גם שם, כדוגמה שיש בירושלים על איזה בנין או שניים יש דגל או"ם, שגם שם יהיה דגל או"ם וזה בשטח של או"ם. אבל אין זאת אומרת שמערב קונייטרה נמסרת לסוריה.

שר הבריאות ו. שם טוב:

אולי תסבירי את הנקודה האחרונה.

שר התיירות מ. קול:

ומה בדבר דילול הכוחות?

ראש הממשלה ג. מאיר:

על זה לא הגיע להסכם עם אסד.

לכן אומר קיסינג'ור: יכול להיות שמזה לא ייצא שום דבר, אבל אני רוצה שאם זה יהיה ככה, האשמה לכך לא תהיה על ישראל.

שר התירות מ. קול:

מה עם הפסקת הלוחמה?

ראש הממשלה ג. מאיר:

אסד לא הבטיח להפסיק, אלא להיפך. אבל הרמטכ"ל

אומר שמאתמול קצת שקט.

הרמטכ"ל מ. גור:

הבוקר שוב התחילו.

שר הבריאות ו. שם טוב:

לא הבינתי את הפסוקים האחרונים. האם הכוונה היא שמזרח קונייטרה נמסרת לסורים ומערב קונייטרה לאו"ם עם דגל או"ם?

ראש הממשלה ג. מאיר:

מערב קונייטרה נשאר בידינו. לא איכפת לנו אם או"ם יפתח שם בית חולים. אבל מבחינה טריטוריאלית מערב קונייטרה אינו נמסר לא לסורים ולא לאו"ם.

שר התיירות מ. קול:

מה עם הגבעות מסביב לקונייטרה שהן חשובות

מבחינה אסטרטגית?

ראש הממשלה ג. מאיר:

ביחס לזה אין הוא מפקפק שהם לא יקבלו זאת בשום

פנים ואופן.

שר החוץ א. אבן:

קצת להשלמת הסקירה. כאשר הוא נפרד מאתנו, הוא אמר שזה עשרים שנה לא קבלה ישראל החלטה כה גורלית; פירושו של דבר "מבחינת חומרת התוצאה של החלטה לא נבונה". זו הפעם השמינית או העשירית שהוא מתאר באזנינו את המאזן השלילי של אי השגת הסדר. אני מוכרח לומר, שאם כי יש כמה הגזמות בהרצאה הזאת, אני בטוח שזוהי הערכתו הכנה. ואם הוא יקרא את הפרוטוקולים, הוא לא יגלה שם מצדנו נטיה לזלזל בסכנות הללו. אף אחד מאתנו לא אמר: אינך צודק, לא יתרחשו כל התקלות הללו - מתלקחת מלחמה, סאדאת פורש מן הכיוון המתון של מדיניותו, ברית-המועצות נכנסת כניסה פעילה לאזור, גם מבחינה צבאית, וודאי מבחינה דיפלומטית, ארצות הברית מפסידה את מעמדה המיוחד במשא ומתן, לתוך החלל נכנסים כל הגורמים העויינים; במקום דיבור על הסדרים מעשיים על הפרדת הכוחות, מתקיים דיון על חזרה לגבולות 1967, ארצות-הברית אינה בפנים כפי שהיתה, ספק אם היא תתייצב כמו ב-1973. הוא השתמש עשר פעמים במלה SURVIVAL, היינו שכל מה שעומד על כף המאזניים אינם קילומטרים אלה ואלה, אלא בעית הקיום של ישראל. ואת הכל אמר בדומטיות רבה ובהתרגשות. הדבר המשונה הוא, שאחרי הסמינר הבינלאומי הזה עומדים לדיון על חצי קילומטר. כאשר מצדנו נאמר "מדוע כל האוירה הקונפרונטאלית הזאת בינינו ובין ארצות הברית", הרי יש ניגוד בינינו לבין סוריה וביניהם לבין סוריה - הוא הסכים שהניגוד בינינו לבין ארצות הברית

איננו גדול וכן שגם הניגוד בינינו לבין מצרים איננו גדול. כיצד להתגבר על הניגוד הזה? מאסד הוא מקבל את הדברים האלה: אשר להפסקת האש - אולי יש אפשרות דה-פקטו של הפחתה REDUCTION; אשר לחילופי שבויים פצועים - לא השיג ממנו שום תגובה, אשר ליונ"ף - אין אסד רוצה בזה, גם לא קיבל תגובה על יונצ"ו עם כל התכונות של יונ"ף, היינו כמות גדולה של כוחות, ניידות, חימוש, העדר הסובייטים. הוא חושב שלמעשה פתר את השאלה של חילופי השבויים כחלק מהפרדת הכוחות. הסורים עומדים על החזרת כל התושבים הסוריים לאזורים המפונים; אם גם לא לכל מקום ייכנס צבא סורי, אבל יש לאסד ענין מיוחד בכך שסורים ייכנסו גם למובלעת וגם לאיזה מקום מעבר לקו הסגול, זה אצלו אחד התמריצים. אשר לדילול הכוחות - אסד מתנגד לכך, הוא חושב שאין זה מתיישב עם רבונות סורית. סאדאת חושב שהוא יוכל להשפיע על אסד בענין זה, אם ההסכם על דילול הכוחות לא ייכתב בהסכם-ההפרדה, אלא בחילופי-מכתבים נפרדים, כפי שזה היה עם מצרים. לאחר כל הדברים האלה מסקנתו של קיסנינג'ר שאולי אפשר לסדר את כל השאר והענין העיקרי הוא הקו. וכאן הוא בא עם הדרמטיות שלו ואומר: בגלל ההבדל בין ויתור על מזרח קונייטרה ומערב קונייטרה עם או"ם - אתם פותחים פתח לכל הזוועות או "אתם חוסמים את דרכי הגאולה האלה".

איני צריך לומר מה נאמר מהצד שלנו. כאשר נפרדנו, ביקש אותנו להביא בחשבון לא רק את הבעיות הלוקליות אלא את המכלול הבינלאומי הגדול ולתת לו ככל שאפשר חומר או נשק או דלק לשובו לדמשק מחר, ועל כל פנים לקשט את מה שנציע קישוט חיובי עד כמה שאפשר, כדי שלא תבוא ההתפוצצות כבר מחר. אבל אין ספק שהוא מקווה שאנחנו נשנה את עמדתנו ונגיע לידי נכונות, או עכשיו או בשלב קריטי שאינו יכול להיות הרבה אחרי היום הזה ושנכלול גם את מערב קונייטרה, לאמר אותו צומת דרכים בתוך האזור המפורז, החייץ. הוא אמר שהוא סרב להשתכנע מהחשיבות של הצומת. הוא סבור שאין בזה כל חוש מעשי. בקיצור הוא איננו מקוה להסדר עם אסד. הוא איננו יודע אם סאדאת יכול לכפות עליו איזה הסדר. הוא בהחלט מקווה שנגיע לידי כך שארצות הברית וישראל תעמודנה בקירבה מסוימת ולא בניגוד. אם יש מצב כזה וגם הבעת שבחים לארצות הברית על ידי סאדאת הוא חושב שהתמוטטות ההסכם איננה אסון גדול. זה יהיה אסון גדול כאשר הענין

מתמוטט בשעה שארצות הברית וישראל אינן במצב של קירבה וכל הערכים יוצאים חוצץ נגד ארצות הברית ונגד ישראל.

ראש הממשלה ג. מאיר:

הוא אומר שלאסד יש עוד טענה נגדנו שתפסנו שלוש

נקודות על החרמון.

שר הבריאות ו. שם טוב:

אחרי הפסקת האש.

ראש הממשלה ג. מאיר:

לא רק אחרי הפסקת האש, אלא שתפסנו שם שלוש

נקודות בזמן האחרון.

שר המשטרה ש. הלל:

האם אני מבין נכון שהשטח המפורז, שהיה קיים עד עכשיו גם בין הקו הסגול והמובלעת, יהיה בבחינת שטח המוחזק על ידי או"ם? אני מתכוון לכל השטח הזה בין שני הקווים הסגולים שהיו קיימים לפני מלחמת יום הכיפור. או שמדובר על הרחבתו של השטח המפורז על מזרח קונייטרה, היינו שבקונייטרה יהיה שטח או"ם, שבו יהיה מותר לסורים להיות, אבל לא תהיה מותרת נוכחותו של הצבא הסורי?

ראש הממשלה ג. מאיר: